

CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

FUNDAT L'ANY 1910

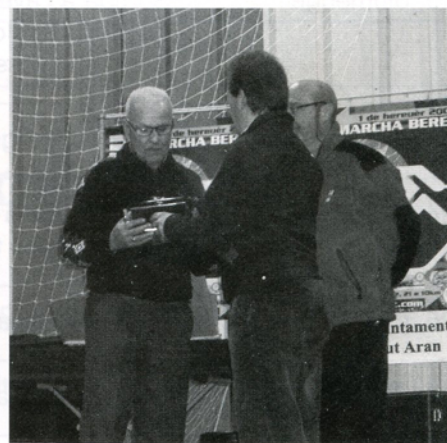
PERIÒDIC MENSUAL
PER ALS SOCIS

Núm. 94 - ABRIL 2009

3a època

IMATGES PER RECORDAR

30a MARXA BERET. 1 de febrer de 2009. Agraïment al CET.

RUTA DELS TRES MONESTIRS. 8 de març de 2009. Avituallament i control a l'Obac.

LA ROCA DEL DIVENDRES SANT

La Setmana Santa d'enguany (any 2009) se celebra aquest mes d'abril. Fa unes quantes dècades, aquesta festivitat era commemorada per la població de casa nostra amb silenci, pregàries, misses, rosaris, dolor i tristesa, gairebé sense sortir de casa. En canvi, des de fa uns quants anys ençà la Setmana Santa és per a molts uns dies de vacances i esbarjo que s'aprofita per fer algun viatge més o menys llunyà. Al llarg dels anys, doncs, s'ha canviat el sentit profundament religiós d'aquesta efemèride per un altre de lúdic. Una manera d'unir aquests dos punts de vista de la Setmana Santa és fent una escalada (punt de vista lúdic) a la roca del Divendres Sant (punt de vista religiós). A més a més, el massís de Montserrat (que és on es troba situada la roca) es converteix en aquestes dates en un indret de trobada molt important de peregrins i creients cristians (punt de vista religiós) però també de turistes i muntanyencs (punt de vista lúdic). El summum és ascendir la roca del Divendres Sant el mateix Divendres Sant, fet que sí van dur a terme els seus primers escaladors: els santcugatencs Josep Barberà Suqué i Vicenç Soto Cervelló el dia 9 d'abril de 1971.

Actualment hi ha diverses vies d'ascensió que porten al cim de la roca del Divendres Sant. Cadascuna té la seva personalitat, fidel reflex de l'estil d'escalada dels seus aperturistes, però totes segueixen un patró clàssic i lògic que també predomina en les quantioses vies que solquen els monòlits que l'envolten.

ACCÉS

La roca del Divendres Sant es troba situada en la regió de la Plantació del massís de Montserrat. És un indret atapeït d'agulles ubicat al sud-oest de la popular zona de les Gorres. Per arribar-hi es poden seguir diferents camins, però el més recomanable és fer-ho des del vessant sud de la muntanya tot partint del clot de la Mònica, prop del poble de Collbató. Se segueix el costerut camí de l'Artiga Baixa (marques blaves), que supera un bon desnivell fins un marcat coll (40 minuts), lloc on es bifurca en dos camins: el de la dreta duu a Sant Joan (marques blaves) i el de l'esquerra, que és el que s'ha de seguir, porta al coll dels Pollegons (marques grogues). El camí continua per un ombrívol torrent i llavors s'eleva fins l'airejada carena del serrat de l'Artiga Alta, punt des d'on tenim una bonica vista de les agulles de la Plantació, destacant-se perfectament la roca del Divendres Sant. Carenejant, deixem enrere un trencall a la dreta i al cap de poc seguim un

rastre que s'endinsa cap a la dreta pel bosc i que duu amb forta pendent fins al peu de l'agulla (1 hora, aproximadament, des del punt de partida). Caldrà vigilar amb alguns esgarrinxosos aritjols!

VIES D'ESCALADA i DESCENS

Els quatre vessants de l'agulla estan solcats per alguna via d'escalada. L'estreta, aèria i descomposta aresta est és recorreguda per la via normal, clàssica i amb la superació d'un tram dret a l'inici com a pas clau. Just al vessant nord, un extravagant però molt lògic itinerari ressegueix una gran escletxa amb un salvatge flanqueig horitzontal i una posterior remuntada fins al cim pràcticament desequipats. És la via *Clean Eastwood*, que ens transporta a un estil d'escalada orgànic que es reproduïx en l'itinerari *Oratorium in escalatorium*, situat al vessant nord-oest; té dues tirades, destacant el vertical primer llarg sobre trams de roca dubtosa, que superen un agrest pany de paret sense cap expansió. Just a l'aresta sud-oest trobem la ruta més estètica de totes: la via *Jordi Solé i Massip*, que comença obligant-nos a pujar sobre una esprimatxada alzina per superar un sostret i xapar el primer espit. Segueix una compacta placa gens fàcil però amb cert equipament que ens fa tastar la finura montserratina més autèntica. Un segon llarg d'inici explosiu ens durà al cim de l'agulla, punt de convergència de tots els itineraris, inclòs el que solca la marcada escletxa de la cara sud-est, anomenada *Ràtzia almogàver*, que ofereix l'opció més segura (parabolts) però alhora més difícil de tota l'agulla si es vol fer en lliure de dalt a baix. Tot un ventall de lògics itineraris que no ens deixaran indiferents!

Per baixar de l'agulla rappelarem des dels *cordinos* que hi ha a la savina cimbal cap al nord-oest amb uns 32 metres de descens. Cal posicionar bé les cordes per recuperar-les! Preveure alguna бага per renovar la instal·lació de ràpel.

BIBLIOGRAFIA

Montserrat pam a pam (operació Montserrat). Josep Barberà i Suqué. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Any 1977.

Montserrat. mapa de l'editorial Alpina. Escala 1:10.000.

Albert Masó Garcia

*obra social
caixaterrassa

Montserrat - La Plantació - Roca del Divendres Sant

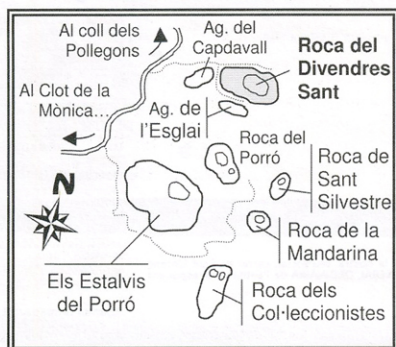
CARA NORD-OEST

- ① **Via "Normal". IV°, 20m.** 1ª ascensió el 9-4-1971 per Josep Barberà Suqué i Vicenç Soto Cervelló. Dur cintes, bagues i algun pitó variat.
- ② **Via "Clean Eastwood". V inf. 35m.** Oberta el 28-2-2009 per Òscar i Albert Masó Garcia. Dur cintes, bagues, "cordinos", friends, bicoins i algun pitó variat.
- ③ **Via "Oratorium in escalatorium". V inf. 50m.** Oberta el 21-2-1999 per Òscar i Albert Masó Garcia. Dur cintes, bagues, un friend petit i pitons variats.

Símbols

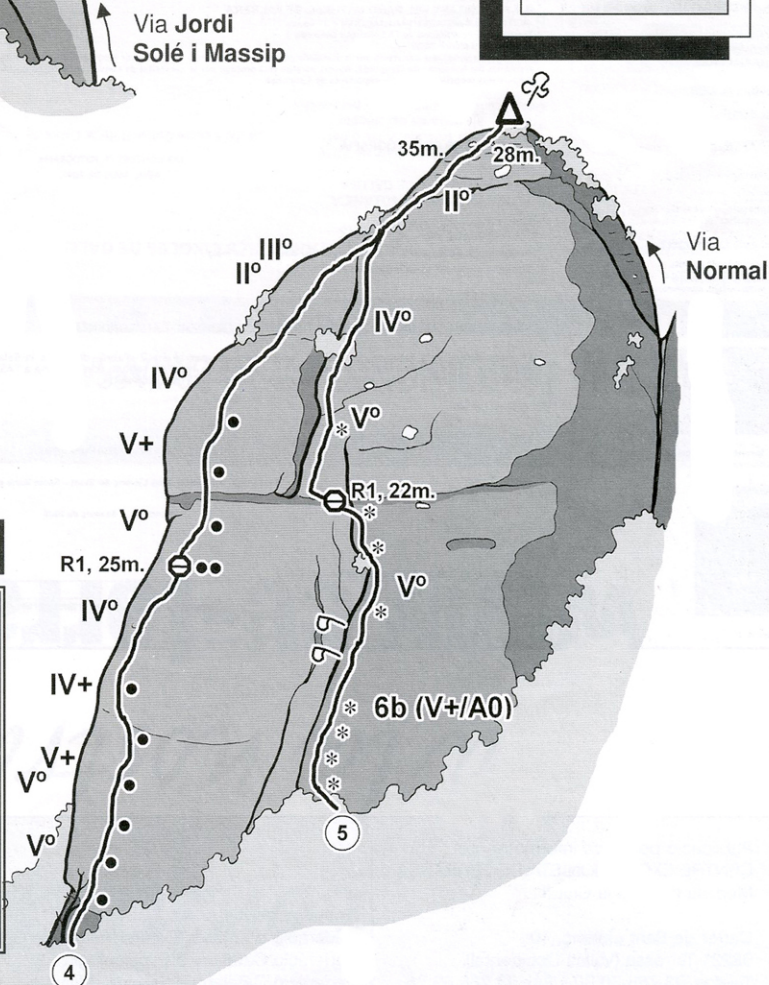
- SAVINA
- PONT DE ROCA
- PITÓ
- SPIT M8
- PARABOLT

SITUACIÓ

CARA SUD-EST

- ④ **Via "Jordi Solé i Massip". V sup. 60m.** Oberta el dia 29-8-1989 per Joan Rovira Merino, Tània Pagès, Vicenç Mestres i Miquel Alegre. Dur cintes, bagues i friends.
- ⑤ **Via "Ràtzia almoqàver". 6b (Vsup.A0). 50m.** Oberta el 8-3-2007 per Joan Vidal Reina i Martí Jubany. Dur cintes, bagues i 3 ó 4 friends petits-mitjans.

Albert Masó Garcia ©